

Жалба, подадена на 7 юли 2014 г. — Pelikan/СХВП — Hachette Filipacchi Presse („be.bag“)

(Дело Т-517/14)

(2014/С 448/34)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Pelikan Vertriebsgesellschaft mbH & Co. KG (ХанOVER, Германия) (представител: A. Nordemann, lawyer)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Hachette Filipacchi Presse SA (Levallois Perret, Франция)

Данни за производството пред СХВП

Заявител: жалбоподателят

Спорна марка: словната марка „be.bag“ — международна регистрация, посочваща Европейския съюз № 1192/2013-1

Производство пред СХВП: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на СХВП от 3 април 2014 г. по преписка R 1192/2013-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение частично,

— да осъди СХВП да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

— Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) и член 8, параграф 5 от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 15 септември 2014 г. — Унгария/Комисия

(Дело Т-662/14)

(2014/С 448/35)

Език на производството: унгарски

Страни

Жалбоподател: Унгария (представители: M.Z. Fehér y G. Koós)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени член 45, параграф 8 от Делегиран регламент (ЕС) № 639/2014 на Комисията от 11 март 2014 година за допълнение на Регламент (ЕС) № 1307/2013 на Европейския парламент и на Съвета и за изменение на приложение X към същия регламент, в частта, която съдържа следния израз: „като избират от списъка, съставен съгласно член 4, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕС) № 1307/2013, видовете, които са най-подходящи от екологична гледна точка, и изключват видовете, за които е известно, че не са местни“.

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят твърди, че член 45, параграф 8 от обжалвания регламент надхвърля границите, предвидени в Регламент (ЕС) № 1307/2013⁽¹⁾, които оправомощаването предоставя, и в действителност лишава от съдържание възможностите, предоставени на държавите членки, като въвежда ограничително изискване, което предполага тълкуване на правомощията, възложени на посочените държави с основния законодателен акт.

Жалбоподателят смята също така, че изложението на мотивите на обжалвания регламент не съдържа достатъчно подробни мотиви, каквито следва да се изискват. Според него изменение на разпоредба за оправомощаване от такъв мащаб и обхват не позволява на практика ясно да се изведе разпоредбата за оправомощаване, на която се е основала Комисията и точната степен, в която го прави, а това прави почти невъзможно задължителното разглеждане от гледна точка на правната сигурност.

Жалбоподателят твърди също така, че приетата от Комисията правна уредба установява дискриминация по отношение на дървесните видове, наречени дървесни култури с кратък цикъл на ротация или по-конкретно, по отношение на земеделските стопани, които желаят да ги отглеждат. Насажденията или земеделските стопани от двата вида се намират в идентично положение, тъй като не е обосновано да се установява разлика между тях в зависимост от дървесните видове, които те желаят да изберат, за да съставят своите насаждения.

Освен това жалбоподателят твърди, че в хода на целия процес на договаряне на регламента за оправомощаване Комисията се противопоставя включително на това държавите членки да имат възможност да квалифицират площите от екологичен интерес като площи, засадени с дървесни култури с кратък цикъл на ротация. Според жалбоподателя всичко сочи, че Комисията е искала да избегне на практика тази възможност чрез обжалваната правна уредба, като по този начин допуска злоупотреба с власт.

Накрая, жалбоподателят счита по-конкретно, че обжалваният регламент нарушава общия принцип на правна сигурност поради това, че, от една страна, член 45, параграф 8 от посочения регламент в много аспекти е неясен и, от друга страна, че регламентът не гарантира достатъчен период на адаптиране преди неговото влизане в сила, за да се подготвят преди една толкова важна промяна. Жалбоподателят поддържа, че е нарушен и принципът на защита на оправданите правни очаквания, тъй като при формулирането на разпоредбите относно влизането в сила Комисията не е взела предвид, че в селскостопанската област трябва да е налице съответно период на подготовка, който по необходимост е по-дълъг. Жалбоподателят намира също така, че обжалваният акт съставлява нарушение и на правото на собственост, признато в член 17 от Хартата на основните права на Европейския съюз.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 1307/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година за установяване на правила за директни плащания за земеделски стопани по схеми за подпомагане в рамките на общата селскостопанска политика и за отмяна на Регламент (ЕО) № 637/2008 и Регламент (ЕО) № 73/2009 на Съвета (ОВ L 347, стр. 608).

Жалба, подадена на 22 септември 2014 г. — Словашка република/Комисия

(Дело T-678/14)

(2014/C 448/36)

Език на производството: словашки

Страни

Жалбоподател: Словашка република (представител: B. Ricziová)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени решението на Комисията, което се съдържа в писмото от 15 юли 2014 г. и с което последната иска от Словашката република да ѝ предостави финансовите ресурси, съответстващи на загубата на традиционни собствени ресурси, и